AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji
Katedra Informatyki

PRACA DYPLOMOWA

WYSOKOPOZIOMOWY INTERFEJS DO ZARZĄDZANIA URZĄDZENIAMI INTERNETU RZECZY

WOJCIECH BASZCZYK

PROMOTOR:
dr inż. Włodzimierz Funika

Kraków 2016

OŚWIADCZENIE AUTORA PRACY

OŚWIADCZAM, ŚWIADOMY(-A) ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA POŚWIADCZENIE NIEPRAWDY, ŻE NINIEJSZY PROJEKT WYKONAŁEM(-AM) OSOBIŚCIE I SAMODZIELNIE W ZAKRESIE OPISANYM W DALSZEJ CZĘŚCI DOKUMENTU I ŻE NIE KORZYSTAŁEM(-AM) ZE ŹRÓDEŁ INNYCH NIŻ WYMIENIONE W DALSZEJ CZĘŚCI DOKUMENTU.

. . . . . .

PODPIS

Contents

1. Wstęp

Celem pracy było zbadanie możliwości integracji modułów ESP8266 z koncepcją Internetu Rzeczy (ang. Internet of Things, IoT). Cel osiągnięto poprzez stworzenie infrastruktury na którą składają się urządzenia ESP8266 ze szczególnym uwzględnieniem topologii, niezawodności jak i uniwersalności systemu. W pracy zbudowany został rozproszony system bazujący na układach ESP8266, realizujący komunikację z mobilnym serwerem.

Zaimplementowano dwa rozwiązania tego problemu, jedno bazujące na działającym, na każdym urządzeniu serwisie telnet, natomiast drugie na web serwisie CoAP. Zweryfikowana została hipoteza o możliwości integracji modułów ESP8266 z koncepcją internetu rzeczy i możliwością dynamicznego rozszerzenia stworzonego systemu.

1.1. Motywacja - charakterystyka problemu

Istotą Internetu rzeczy (ang. Internet of Things, IoT) jest możliwość połączenia w sieć każdego rodzaju urządzeń. Koncepcja ta zakłada stworzenie takiej infrastruktury, która połączy ze sobą urządzenia codziennego użytku, w calu dostarczenia nowych funkcjonalności i usług. W nadchodzącym czasie będziemy mieli możliwość obserwacji jak fundamentalnie zmienia się możliwość integracji świata fizycznego, ze światem urządzeń cyfrowych.

Współcześnie istnieje bardzo wiele urządzeń komunikujących się ze sobą, tworzących swoistą sieć, nazwaną Internet rzeczy[1]. Jest to koncepcja, wedle której jednoznacznie identyfikowalne przedmioty mogą pośrednio lub bezpośrednio gromadzić, przetwarzać lub wymieniać dane za pośrednictwem sieci komputerowej.

Na rynku istnieje kilka rozwiązań pozwalających na zarządzanie tymi urządzeniami. Są to między innymi opisane szerzej w rozdziale 1.2 Contiki OS, Windows 10 IoT Core, Raspberry Pi czy Zetta. Celem pracy było stworzenie systemu o podobnej funkcjonalności, pozwalającej użytkownikom zarządzać, zbierać dane, sterować różnymi urządzeniami. Użytkownicy mają mieć wygodny i prosty w obsłudze interfejs.

Przyczyna powstania pomysłu, oraz problem i cel projektu, mając na uwadze przedstawione powyżej tezy, można formalnie przedstawić następująco:

- Przyczyna: Diametralnie zwiększająca się ilość urządzeń wchodzących w skład Internetu rzeczy[1].
- Problem: Stworzenie uniwersalnego interfejsu do efektywnego zarządzania tymi urządzeniami.
- Rozwiązanie: Dostarczenie modelu działającego w uproszczonym środowisku, dostarczającego wysokopoziomowy interfejs.

1.2. Przegląd istniejących rozwiązań

Możliwość zdalnego konfigurowania urządzeń wchodzących w skład Internetu rzeczy przez użytkownika końcowego, bądź też samodzielnego działania układu w koncepcji IoT posiada niezliczoną ilość zastosowań w wielu obszarach, takich jak:

- Mieszkania,
- Miasta,
- Przemysł,
- Transport

Istnieje kilka projektów adresujących ten problem. Przykładowe z nich to Contiki OS, Windows 10 IoT Core, Raspberry Pi oraz Zetta. Zapoznanie się z nimi, z rozwiązaniami w nich stosowanymi oraz z oferowanymi przez nie interfejsami pozwoliło uniknąć wielu błędów i problemów występujących podczas projektowania własnego systemu.

Contiki OS [3] (The Open Source OS for the Internet of Things) `Contiki` łączy małe, tanie i energooszczędne mikrokontrolery z internetem. Contiki wspiera w pełni standard `IPv6` i `IPv4`, wraz z energooszczędnymi bezprzewodowymi standardami: `6lowpan`, `RPL`, `CoAP`.

Contiki oferuje łatwe i szybkie tworzenie oprogramowania, aplikacje są pisane w czystym C, wraz z symulatorami `Cooja` systemy te mogą być emulowane przed wrzuceniem ich na hardware. Środowisko jest dostępne i całkowicie darmowe, co jest dużym plusem oprogramowania Contiki.

Contiki można uruchomić na wielu energooszczędnych, bezprzewodowych urządzeniach, takich jak[5]: `CC2538`, `Sensortag`, `CC2650`

Windows 10 IoT Core [6] to również system operacyjny, jest to wersja Windows 10, która została zoptymalizowana dla małych urządzeń bez wyświetlacza, oraz które są uruchamiane na `Raspberry Pi` 2 i 3, `Arrow DragonBoard 410c` i `MinnowBoard MAX`. Windows 10 IoT Core wykorzystuje bogate, uniwersalne `API – Universal Windows Platform (UWP)`. UWP API pozwala na tworzenie aplikacji, która może być używana na wielu urządzeniach, telefonach lub komputerach i udostępnia dostęp do tysięcy urządzeń Windows, które można wykorzystywać w projekcie.

Windows 10 IoT Core wspiera łatwe w użyciu Arduino Wiring API używane w Arduino, oraz biblioteki do bezpośredniego dostępu do urządzeń. Aby tworzyć aplikacje można również używać narzędzia Visual Studio.

Raspberry Pi [4] w odróżnieniu od prezentowanych tutaj rozwiązań jest to platforma komputerowa, która może posiadać zainstalowany system Linux, jak i Windows 10 IoT Core.

Zetta [7] (An API-First Internet of Things Platform) jest to platforma open source zbudowana na Node.js, aby zapewnić możliwość tworzenia serwerów Internetu Rzeczy, które są uruchomione na rozproszonych komputerach. Zetta łączy REST API, WebSockets i reaktywne programowanie - idealne dla łączenia wielu urządzeń w data-intensive, aplikacje czasu rzeczywistego.

Podsumowanie: Pomijając aspekty techniczne, przedstawione systemy mają kilka ważnych, łatwo widocznych cech wspólnych, które powinien posiadać również system implementowany w ramach projektu:

- efektywna komunikacja np. standard Wi-Fi
- energooszczędność urządzeń, mimo ciągłej aktywności
- responsywność oraz stabilność systemu
- niezawodność komunikacji

2. Sformułowanie problemu

W tym rozdziale opisany jest Internet Rzeczy pod względem problemów badawczego i projektowego, jakie zostały w pracy rozwiązane. Zaprezentowane są tutaj podejścia, jakie zdecydowałem się zastosować w moim projekcie, oraz wyjaśnienie dlaczego są to rozwiązania lepsze od innych.

2.1. Struktura IoT

Internet Rzeczy należy rozumieć jako system, w którym przedmioty mogą komunikować się między sobą, za pośrednictwem człowieka lub bez jego udziału. Dobrym schematem obrazującym tą koncepcję jest Rys. 1. Widać tutaj wyraźnie, że to podejście jest uniwersalne. Z rysunku wynika, że istnieje podział na cztery główne części.

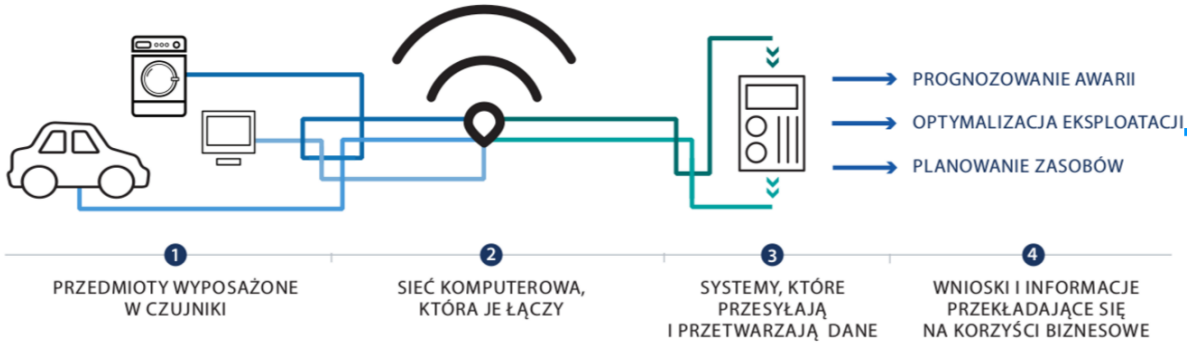

Figure 1: Idea funkcjonowania rozwiązań Internetu Rzeczy

2.1.1. Przedmioty wyposażone w czujniki

Naszą sieć IoT możemy zbudować praktycznie w każdej dziedzinie. ża pomocą jednego systemu mamy możliwość sterowania każdym rodzajem urządzeń - od sprzętów AGD/RTV po samochody, czy domy. Strefy zastosowań urządzeń IoT przedstawia Rys. 2. Widać wyraźnie, że istnieją one wszędzie, potwierdzeniem tego faktu jest Rys. 5 opisany szerzej w podrozdziale 2.1.4.

2.1.2. Sieć komputerowa, która je łączy

Tutaj mamy pole do popisu, bo tak naprawdę istnieje bardzo wiele interfejsów pozwalających na łączenie urządzeń w jedną integralną całość. Do wyboru mamy - od tych bardziej znanych standardów m.in:

- Wi-Fi
- Bluetooth

Po te mniej znane, jednak równie często wykorzystywane:

Figure 2: Obszar zastosowania IoT

- NFC
- Z-Wave

Istotne jest połączenie takich urządzeń z Internetem, ponieważ w innym wypadku nie będzie możliwości sterowania tymi urządzeniami z zewnątrz. Wymaga to jednak dodatkowej infrastruktury, więcej na ten temat w TODO.

2.1.3. Systemy, które przetwarzają i przesyłają dane

Posiadając już podpięte urządzenia do sieci, musimy jeszcze mieć czym nimi sterować/przetwarzać dane itp. Mamy możliwość instalacji urządzeń tych bardziej profesjonalnych, dedykowanych dla konkretnego klienta, jak np. Rys. 3. Jest to panel do sterowania ogrzewaniem w domu firmy proav. Poprzez te bardziej uniwersalne, jak chociażby smartphone z systemem android/ios/windows.

2.1.4. Wnioski i informacje przekładające się na korzyści biznesowe

Innym zobrazowaniem idei Internetu Rzeczy jest Rys. 4. Widać tutaj wszystko to co zostało pokrótce przedstawione w tym rozdziale. Ważnym wyznacznikiem, który przekonał mnie do napisania tej pracy był fakt, że liczba urządzeń IoT drastycznie wzrasta w czasie. Przedstawia to Rys. 5, przewidywania są takie, że ich liczba do 2020 wzrośnie do 25 bilionów i już dawno przekroczyła liczbę ludności na świecie.

Dobrym wyznacznikiem zmian czekających nas w najbliższym czasie jest Rys. 6. Możemy zaobserwować wyraźny spadek wykorzystania zasobów Internetowych przez zwykłe komputery w ciągu kolejnych kilku lat. Już tym momencie stanowi on mniejszość spośród wykorzysta-

Figure 3: Panel do sterowania ogrzewaniem

Figure 4: System wymiany informacji

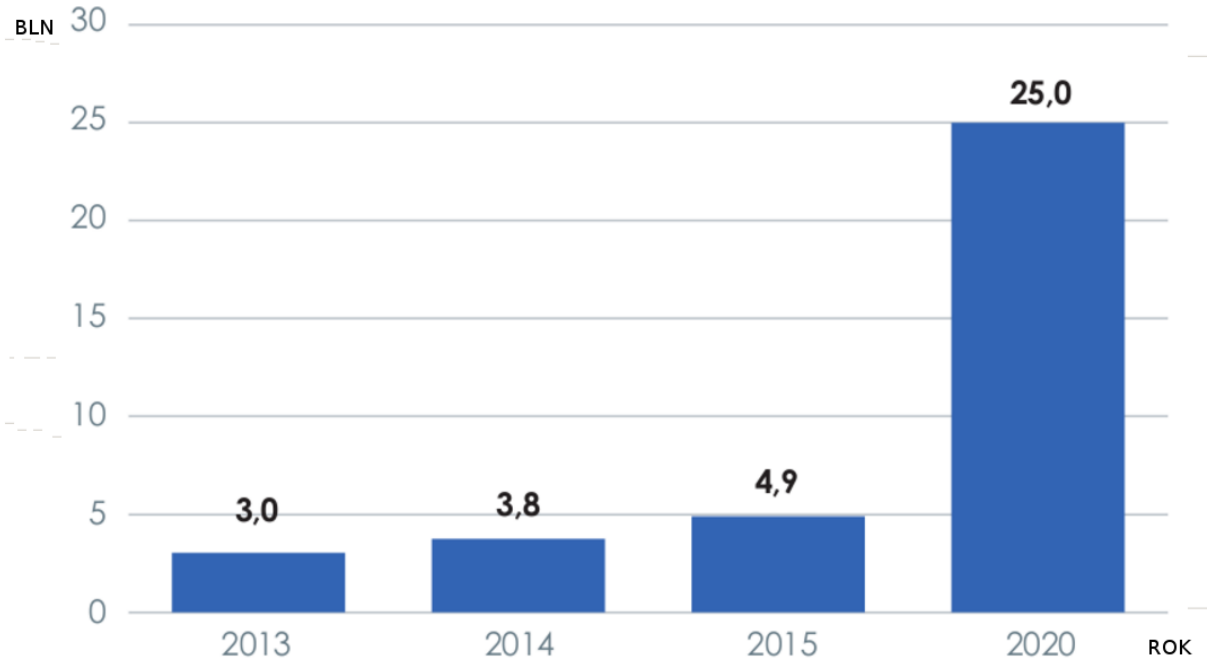

Figure 5: Liczba urządzeń Internetu Rzeczy

nia wszystkich zasobów w gospodarstwie domowym. Widać natomiast stopniowy wzrost użycia Internetu przez inne urządzenia. Wynika to z faktu posiadania przez każdego człowieka coraz to więcej urządzeń mobilnych i chęci zautomatyzowania kolejnych aspektów życia codziennego.

2.2. Rozwój i bariery

Istnieją pewne aspekty, które są wyznacznikiem rozwoju systemu działającego pod szyldem Internetu Rzeczy. Proces miniaturyzacji jest jednym z nich, dzięki niemu możliwe jest korzystanie z mikrokontrolerów praktycznie w każdym urządzeniu. Ważnym elementem jest tutaj również rozwój technologii mobilnych i bezprzewodowego dostępu do Internetu. Te dwa główne aspekty powodują szybki rozwój IoT, jednak istnieją takie, które go hamują. Wciąż dużym ograniczeniem jest zasilanie. Baterie są coraz bardziej żywotne, jednak mają swoją wadę - trzeba je ładować. Często jest to duże ograniczenie, biorąc pod uwagę liczbę tych urządzeń działających samodzielnie. Innym ograniczeniem może okazać się protokół IPv4 (ok 4 mld urządzeń), dlatego często trzeba używać infrastruktury, która zapewni nam prywatne adresy IP.

Istotnym wyzwaniem jest wytworzenie jednolitych standardów dotyczących bezpieczeństwa danych i poufności. Nie chcemy doprowadzić do sytuacji, w której dostęp do inteligentnego domu dostanie nieuprawniona osoba.

2.3. Dobór urządzenia

Na samym początku pojawiło się pytanie jakiego rodzaju urządzenia powinienem użyć. Pytanie to jest zasadnicze, dlatego poświęciłem dużo czasu na zgłębienie tego tematu. Przeglądając różnego rodzaju rozwiązania, te bardziej uniwersalne jak i te podstawowe, doszedłem do

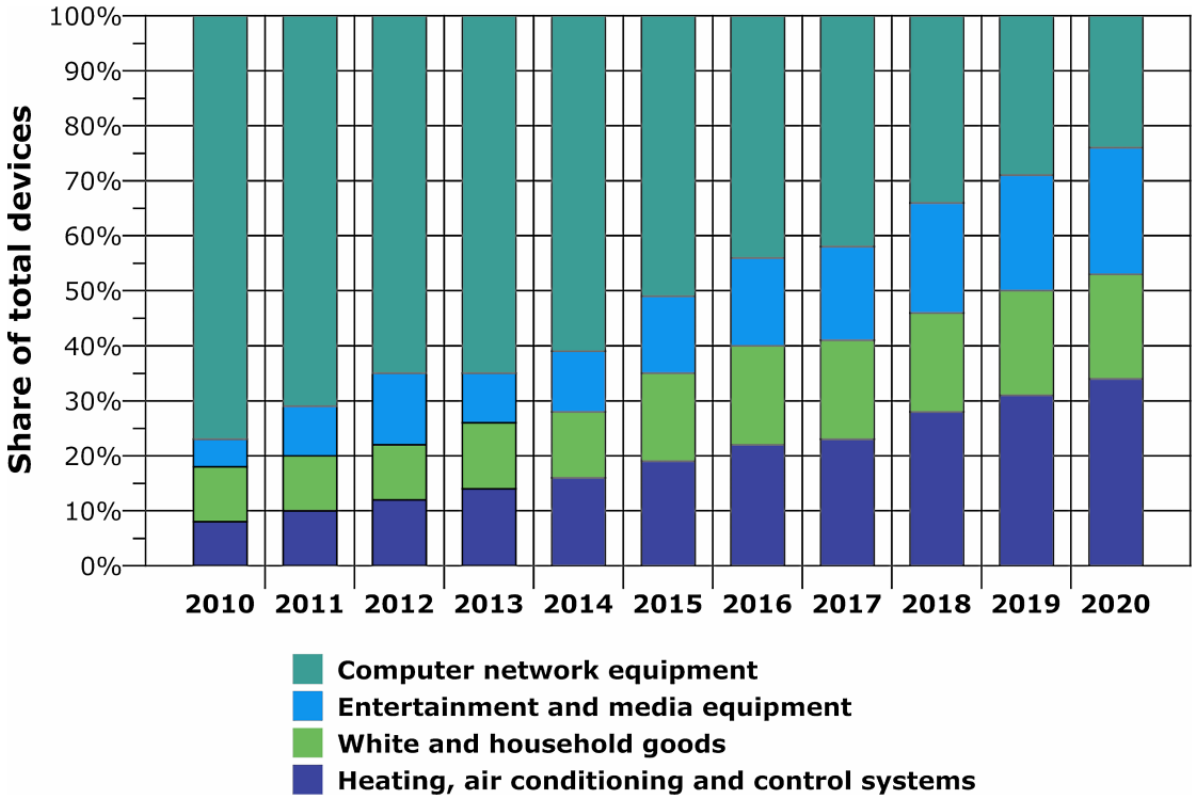

Figure 6: Udział poszczególnych urządzeń w wykorzystaniu zasobów Internetu w gospodarstwie domowym

wniosku, że warto poświęcić więcej czasu na stworzenie czegoś od nowa i nauczenie się jak takie urządzenia działają od środka. Decyzja ta była o tyle trudna, że nie byłem pewien jaki będzie miała skutek dla całej pracy. Płytkę PCB wydrukowałem ręcznie i powstały dwa prototypy tego urządzenia (więcej na ten temat w sekcji 4). Samo urządzenie przedstawia Rys. 7

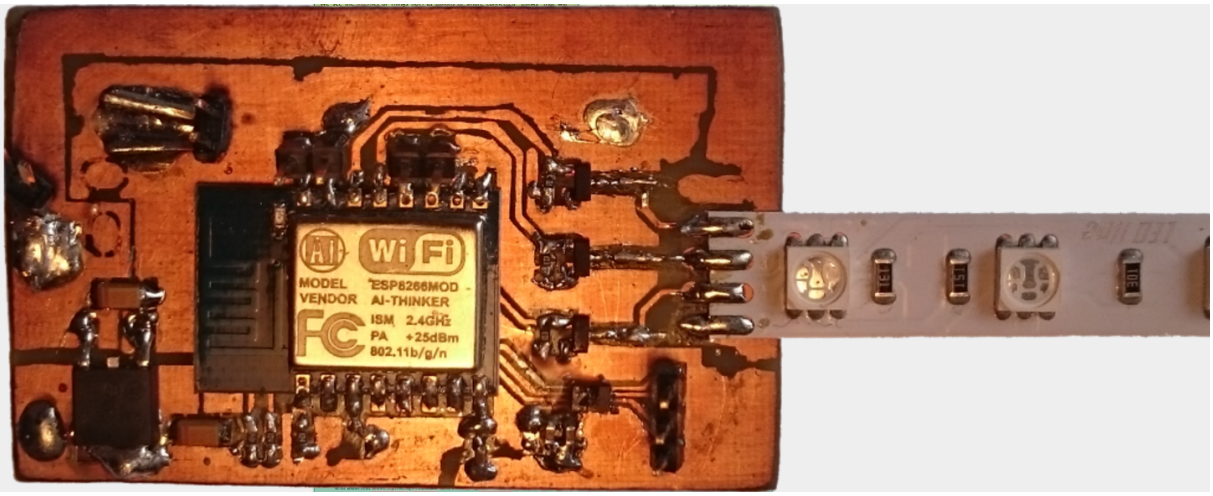

Figure 7: Urządzenie PCB

2.4. Wybór optymalnego interfejsu komunikacji

Urządzenia IoT mają wymagania, którym należy sprostać - opisane są w rozdziale 2.2. Jednym z takich wymagań jest oszczędność energii, której najczęściej należy dostarczać w postaci baterii. Pierwszym pomysłem, jednocześnie rozwiązaniem, które zastosowałem, była komunikacja poprzez protokół telnet. Zastosowałem ją z kilku prostych powodów:

- jest prosty w implementacji
- nie ma dużego narzutu do obsługi komunikacji
- wysyłanie prostych komend do procesora

Jednak bardziej ten pomysł polegał na zbadaniu narzędzia NodeMCU[**?**] niż na wykorzystaniu tego narzędzia w pracy. Dlatego po głębszej analizie projekt został przepisany używając protokołu CoAP (ang. Constrained Application Protocol). Moduł ten oferuje następujące funkcjonalności:

- implementuje stronę serwera oraz klienta
- metody GET/PUT/POST/DELETE są wspierane przez klienta
- strona serwerowa rejestruje funkcje oraz zmienne języka Lua

2.5. Analiza zagrożeń

Wykonalność projektu jest obarczona pewnym ryzykiem. Jest ono głównie związane z możliwą nieznajomością obranych w późniejszym czasie technologii oraz małym doświadczeniem w dziedzinie Internetu rzeczy.

Kolejnym zagrożeniem jest ograniczony czas. Proponowane rozwiązanie zakłada stworzenie prototypu urządzenia, a następnie aplikacji, więc stworzenie układu będzie konieczne do uruchomienia i przetestowania całości.

3. Metodyka rozwiązania

W tej części opisane są szczegółowo metody rozwiązania postawionego w moim projekcie problemu.

3.1. NodeMCU framework

NodeMCU jest to framework bazujący na języku Lua dla modułów ESP8266 Rys. 8. Znacznie

Figure 8: Moduł ESP8266 w wersji 12

ułatwia on programowanie tych urządzeń, wynika to z kilku faktów:

- język Lua jest językiem interpretowanym
- NodeMCU wspiera wiele formatów komunikacji
- posiada wiele zdefiniowanych protokołów IoT

Warto tutaj wspomnieć o kilku istotnych funkcjonalnościach oferowanych przez NodeMCU. W szczególności chciałbym pochylić się nad tymi, które zostały użyte w moim projekcie.

3.1.1. ADC Module

Moduł ADC pozwala na dostęp do przetwornika analogowo-cyfrowego. Na ESP8266 występuje jeden tylko pojedynczy kanał, który jest multipleksowany na napięcie baterii. W zależności od ustawień można odczytać zewnętrzne zasilanie, lub zasilanie systemu. Ten program zmienia tryb, po jego wykonaniu, moduł się restartuje

Table 1: Lista operacji bitowych w NodeMCU

bit.arshift()	Arithmetic right shift a number equivalent to value » shift in C
bit.band()	Bitwise AND, equivalent to val1 & val2 &
bit.bit()	Generate a number with a 1 bit (used for mask generation)
bit.bnot()	Bitwise negation, equivalent to ‘ value in C
bit.bor()	Bitwise OR, equivalent to val1 | val2 |
bit.bxor()	Bitwise XOR, equivalent to val1 $^v al2$
bit.clear()	Clear bits in a number
bit.isclear()	Test if a given bit is cleared
bit.isset()	Test if a given bit is set
bit.lshift()	Left-shift a number, equivalent to value « shift in C
bit.rshift()	Logical right shift a number, equivalent to (unsigned)value » shift in C
bit.set()	Set bits in a number

```
-- in you init.lua:
if adc.force_init_mode(adc.INIT_VDD33)
then
  node.restart()
  return -- don't bother continuing, the restart is scheduled
end
```

Aby odczytać napięcie zasilania należy wywołać funkcję:

```
val = adc.read(0)
```

Aby odczytać napięcie systemu należy wywołać funkcję:

```
val = adc.readvdd33()
```

3.1.2. AM2320 Module

Ten moduł zapewnia obsługę czujnika temperatury AM2320 poprzez interfejs i2c.

```
am2320.init(1, 2)
rh, t = am2320.read()
print(string.format("RH: %s%%", rh / 10))
print(string.format("Temperature: %s degrees C", t / 10))
```

3.1.3. bit Module

Zawiera podstawowe operacje na bitach, przedstawione są w Tabela. 1

3.1.4. CJSON Module

Pozwala na kodowanie i dekodowanie z/do JSON. Niestety moduł ten posiada dużą wadę, otóż może spowodować out-of-memory error, co prowadzi do zresetowania modułu ESP8266. Kodowanie tablicy Lua do JSONa:

```
ok, json = pcall(cjson.encode, {key="value"})
if ok then
  print(json)
else
  print("failed to encode!")
end
```

Dekodowanie JSONa do tablicy Lua:

```
t = cjson.decode('{"key":"value"}')
for k,v in pairs(t) do print(k,v) end
```

3.2. Rozwiązanie bazujące na standardzie telnet

Finalnym produktem powinien być stabilny prototyp urządzenia, połączony z modułem ESP8266, posiadający przynajmniej jeden czujnik. Użytkownik powinien mieć możliwość zdalnego starowania tym urządzeniem za pomocą mobilnej aplikacji. System powinien składać się przynajmniej z trzech urządzeń, każde z nich powinno automatycznie łączyć się do sieci Wi-Fi po uruchomieniu.

Dodatkowo, system powinien oferować wygodny interfejs dostępny dla użytkownika końcowego. Udostępnienie API poprzez sterowanie urządzeniami za pomocą telnetu pozwoli na programowy dostęp do sterowania urządzeń z poziomu dowolnego języka programowania. Powinny również zostać zaimplementowane mechanizmy autentykacji zlecanych operacji. Oprócz dostępu programowego, planowana jest implementacja graficznego interfejsu mobilnego, przeznaczonego dla użytkowników[2].

Wizję budowy urządzenia przedstawia Rys. 9.

3.3. Rozwiązanie bazujące na CoAP Web Service

Wizję budowy urządzenia przedstawia Rys. 10.

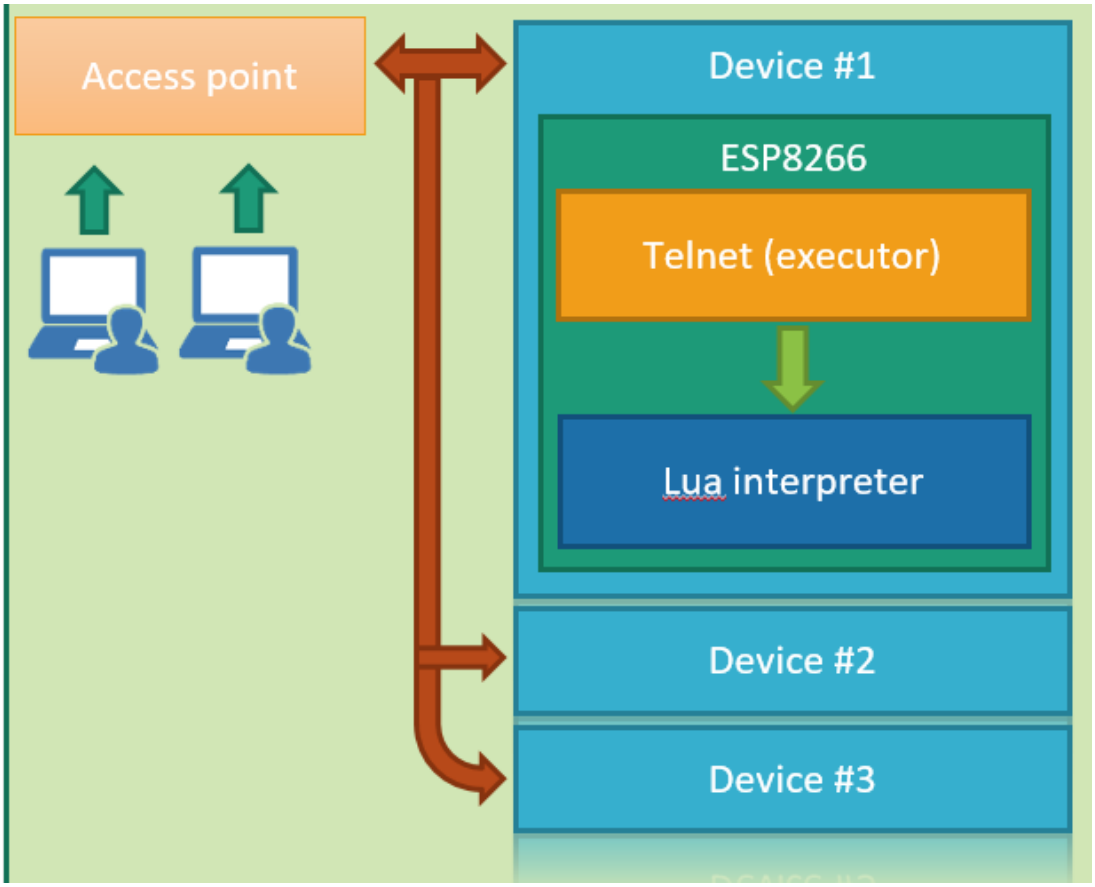

Figure 9: Wizja miejsca użytkownika, budowy urządzenia, oraz sposobu komunikacji

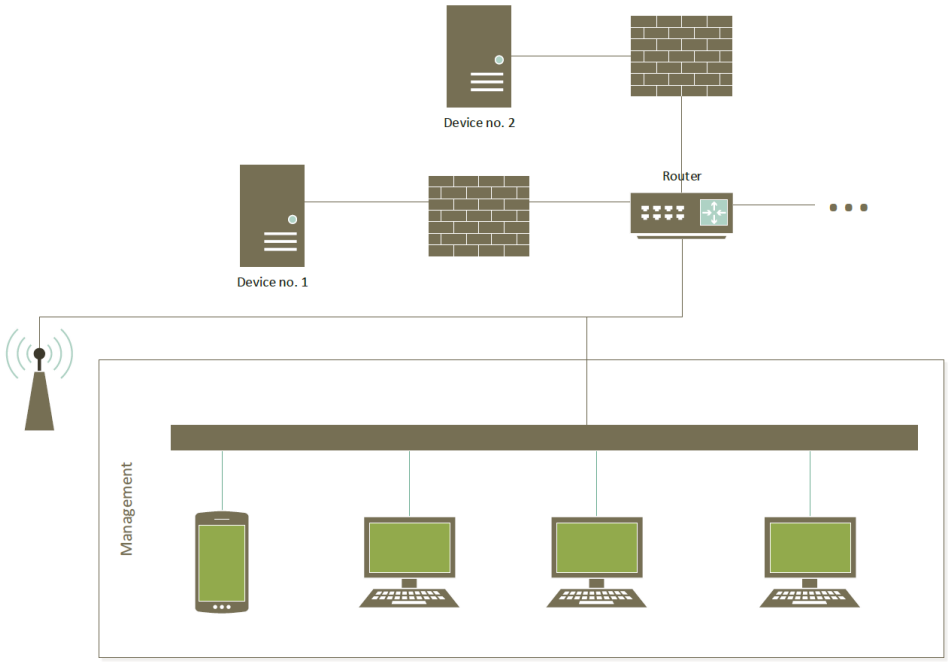

Figure 10: Wizja miejsca użytkownika, sposobu komunikacji w systemie w standardzie CoAP

4. Hardware urządzenia

Urządzenia zostały wykonane samodzielnie. Powstały dwa prototypy, pierwszy znacznie większy oferuje podobną funkcjonalność do drugiego.

4.1. Pierwszy prototyp

Schemat płytki PCB tego prototypu przedstawia Rys. 11. Płytka ta jest trzykrotnie większa od prototypu w wersji drugiej Rys. 12. Widać, że odległości między ścieżkami zostały skompresowane do minimum.

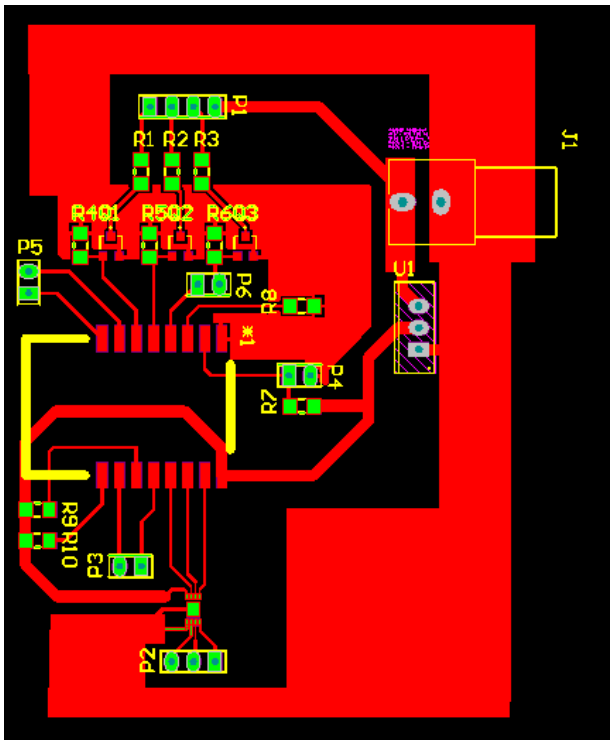

Figure 11: Schemat płytki PCB w wersji I

4.2. Drugi prototyp

4.3. Schemat układu

Schemat układu urządzenia przedstawia Rys. 13. Mamy tutaj przedstawione urządzenie `ESP8266` (Component 1), piny `Reset`, `CHPD` oraz `VCC` podpięte są do napięcia wysokiego 3,3V. Piny oznaczone jako `T1`, `T2`, `T3` to wyprowadzenia do tranzystorów, które sterują kolorami diod LED RGB. Piny `RXD` oraz `TXD` służą do wgrywania programu, wykonuje się to komendą

```
sudo ./luatool.py -p /dev/ttyUSB0 -f init.lua -t init.lua
```

Narzędzie luatool[**?**] służy do wgrywania pliku init.lua do środowiska nodemcu[**?**] Aby mieć możliwość wgrania środowiska nodemcu[**?**] do układu ESP8266 należy zewrzeć zworkę (Header 2)

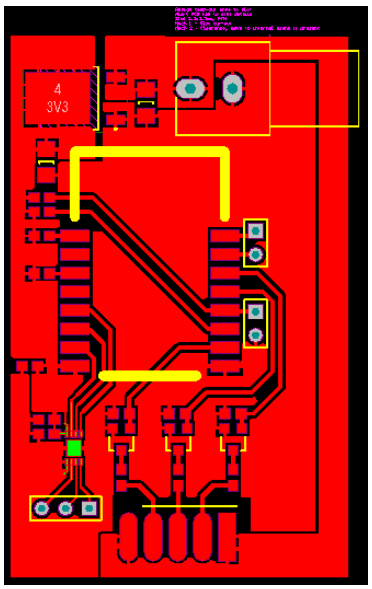

Figure 12: Schemat płytki PCB w wersji II

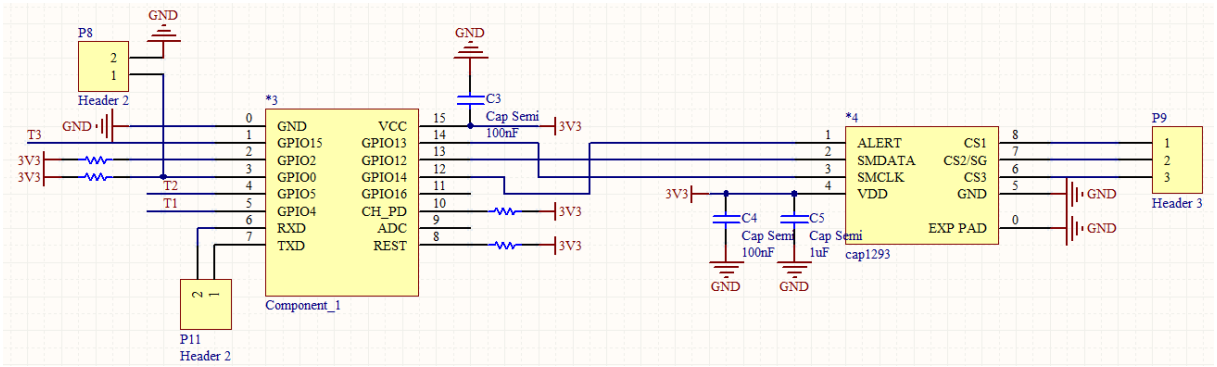

Figure 13: Schemat układu urządzenia

5. Podsumowanie i wnioski

Podsumowanie stanowi krótkie streszczenie zawartości pracy uwypuklające oryginalne wyniki autora. Zawiera ono również krótkie uzasadnienie dla weryfikacji tezy pracy, oparte na tych wynikach. Wnioski powinny dotyczyć stopnia realizacji przyjętego plany badawczo – projektowego oraz możliwości jego kontynuacji, jak również możliwości zastosowania uzyskanych i planowanych rezultatów w praktyce.

References

[1] ARM. White paper what the internet of things (iot) needs to become a reality. global strategy and business development. In *Freescale and Emerging Technologies*, June 2014.

[2] W. Baszczyk and W. Funika. Building a high-level interface with esp8266 for management of devices in iot. In *Proceedings of Cracow Grid Workshop*. ACC CYFRONET AGH, March 2016.

[3] Contiki. The open source os for the internet of things. `http://www.contiki-os.org/`.

[4] Raspberry Pi Foundation. Raspberry pi. `https://www.raspberrypi.org/`.

[5] Texas Instruments. Contiki hardware. `http://www.contiki-os.org/hardware.html`.

[6] Windows. Windows 10 iot core. `https://developer.microsoft.com/en-us/windows/iot`.

[7] Zetta. An api-first internet of things platform. `http://www.zettajs.org/`.

List of Figures

A. Załączniki - KU KDM ’16

A.1. Abstrakt

Building a high-level interface with ESP8266 for management of devices in IoT

Wojciech Baszczyk[1], Włodzimierz Funika[1]

[1] AGH, Faculty of Computer Science, Electronics and Telecommunication, Dept. of Computer Science, al. Mickiewicza 30, 30-059, Kraków, Poland,

wbaszczy@student.agh.edu.pl, funika@agh.edu.pl

Keywords: Internet of Things, ESP8266, network, communicating machines, circuit board

1. Introduction

We see the Internet of Things [IoT] as billions of smart, connected “things” that will encompass every aspect of our lives [1]. The IoT is comprised of smart machines interacting and communicating with other machines, objects, environments and infrastructures. The IoT is defined in many different ways, and it includes many aspects of life - from connected homes and cities to connected cars and roads to devices that track an individual’s behavior and use the data collected.

In this paper we present the results of an in-depth research into IoT issues. We aimed to develop a prototype of service that provides a high-level interface to a set of IoT devices using ESP8266, which could manage devices of IoT. Our goal was to create a circuit board integrated with ESP8266 and software that ensures management of a set of devices communicating over Wi-Fi network.

ESP8266 is a highly integrated chip. It offers a complete and self-contained Wi-Fi networking solution, allowing it to either host the application or to offload all Wi-Fi networking functions from another application processor. We have chosen ESP8266 due to its powerful on-board processing and storage capabilities that allow it to be integrated with sensors and other application-specific devices through its GPIOs.

2. Description of a problem solution

Our prototype system consists of a number of elements (see Fig. 1, where the communication interface is shown). It represents a circuit board (Device) communication with various types of clients, connected to the same network, like android applications or telnet clients running on a given operating system.

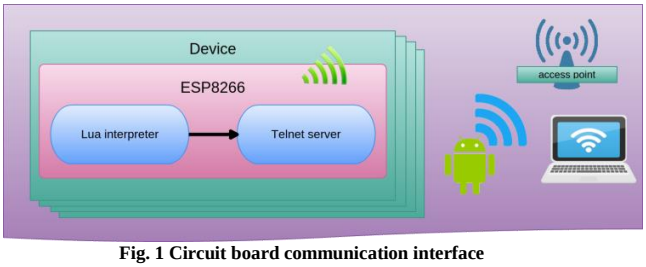

Fig. 1 Circuit board communication interface

Figure 14: Abstrakt przesłany na KU KDM ’16. Strona 1.

Lua [2] is a lightweight programming language designed primarily for embedded systems and clients. It is running on ESP8266 processor. There are some important functions defined and loaded on startup. Basically this platform has been selected because it is easy to control the system just by interpreting commands.

Telnet provides an interactive text-oriented communication facility using a virtual terminal connection, which features great flexibility. There are commands defined, each command can control a different functionality of the system, each of these commands is interpreted by Lua and executed. This solution makes it easy to define an own system, which can provide a user friendly interface for the management of devices in IoT.

3. Results

As a proof-of-concept we have created an android application that implements a circuit board interface. It provides a view for connecting to devices. The devices are configured to control LED brightness by pulse-width modulation (PWM) also as a proximity detector located on circuit boards. The application sends commands to telnet clients and steers each device separately. The functions used by the telnet client are written in Lua and located on ESP8266 microcontroller, at startup each device loads appropriate procedures.

The main aspect to test was the reliability provided by our modules the system is composed of. The testing procedure relies on user activities. At first the user connects to different circuit board modules. Then there are various type of views that provide user friendly interfaces, e.g., setting LED brightness (see Fig. 2). Within the tests performed, the system proved its responsiveness and proper functioning.

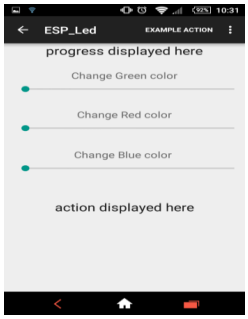

Fig. 2 LED setting GUI

4. Concluding remarks

There are many systems that provide similar solutions for management issues of the Intenet of Things. For example, Contiki [3] is an operating system for the Internet of Things, it connects tiny low-cost, low-power microcontrollers. By contrast, we aimed to develop a solution with convenient circuit boards and interfaces. The test results are very promising - the system is responsive and stable. Future work aims to extend the current API and allow the user to develop their own modules by involving various sensors, e.g., for temperature, humidity, etc. The management of devices requires some changes, with special focus on the configurability of the environment. We are going to make the circuit board more adjustable, so that the user could connect and manage various devices of their choice.

Acknowledgements. This research is partly supported by AGH grant no. 11.11.230.124.

References

1. White Paper What the Internet of Things (IoT) Needs to Become a Reality. Global Strategy and Business Development, Freescale and Emerging Technologies, ARM, 2014.
2. What is Lua?. (2016, February 4). http://www.lua.org/about.html
3. Why Choose Contiki?. Contiki: The Open Source OS for the Internet of Things. http://contiki-os.org/index.html#why

Figure 15: Abstrakt przesłany na KU KDM ’16. Strona 2.

A.2. Poster

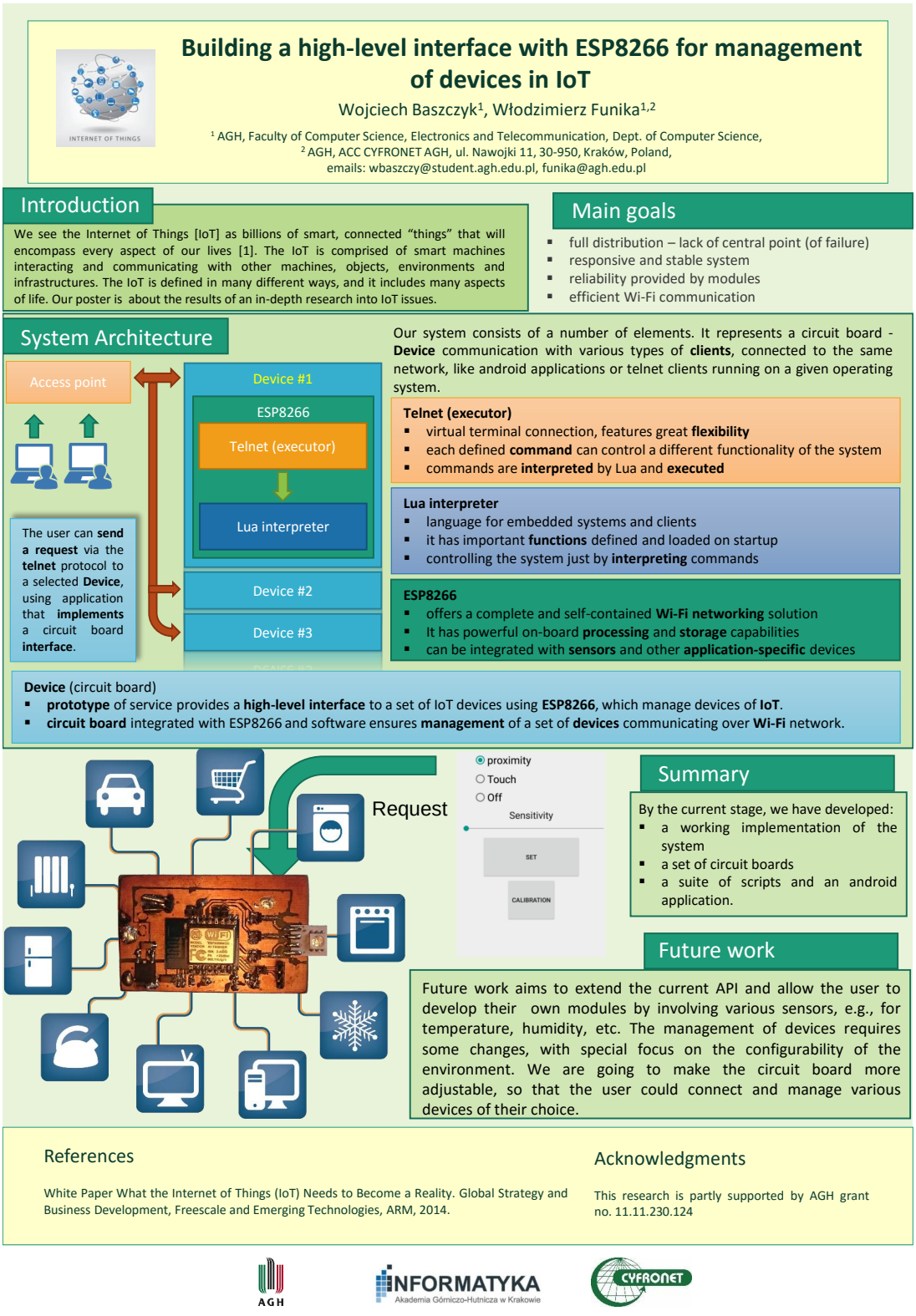

Figure 16: Poster zaprezentowany na KU KDM '16.